

Η ΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ

Η Σχετικότητα και ο Χρονισμός της Πληροφορίας

Η σχέση της Πληροφορίας και της Νόησης με την Ύλη και την Ενέργεια, τον Χώρο και τον Χρόνο, καθώς και με την απουσία Ύλης και Ενέργειας, Χώρου και Χρόνου

Μια σύνοψη του Βιβλίου (ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ):

Η πλειοψηφία θεωρεί πως η Νόηση είναι μια διεργασία που συμβαίνει στον ανθρώπινο εγκέφαλο. Ελάχιστοι έχουν συνειδητοποιήσει το αυτονόητο γεγονός ότι εμείς και ο εγκέφαλος μας είμαστε αποτελέσματα της Νοητικής Διεργασίας. Ελάχιστοι κατανοούν ότι η Νοητική Διεργασία είναι μια κατάσταση, μια πράξη, σύνδεσης του Εαυτού με το Ολόκληρο.

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου υπάρχει η παρουσίαση της Νοητικής Διεργασίας από τη στιγμή που ξεκίνησε μέχρι και σήμερα. Υπάρχει, επίσης, μια διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο επιδρά η πληροφορία και η Νόηση πάνω στην ενέργεια και στην ύλη.

Κατά την παρουσίαση αυτή προκύπτει η σχέση της αμετάβλητης στον χρόνο πληροφορίας (Αρχών) με την ύλη και την ενέργεια και, ως συνέπεια, η σχέση της Απουσίας του Χρόνου με τη Νοητική Διεργασία και την υλική δημιουργία.

Στη συγκεκριμένη παρουσίαση δεν υπάρχει κάτι φιλοσοφικό, θεολογικό ή μεταφυσικό. Γίνεται μια προσπάθεια να προκύψει ένας κοινός τρόπος κατανόησης γύρω από τη Νοητική Διεργασία. Μέχρι σήμερα οι προσπάθειες κατανόησης της Νοητικής διεργασίας ακολουθούν διαφορετικούς δρόμους μέσα από τις θετικές επιστήμες - κυρίως τη Φυσική, τη Βιολογία, τη Χημεία, τη Νευροφυσιολογία- σε σχέση με αυτούς των θεωρητικών επιστημών, που προέρχονται, κατά κύριο λόγο, από τη Φιλοσοφία, την Κοινωνιολογία και την Ψυχολογία.

Από μια τέτοια προσπάθεια γίνεται αντιληπτό πως οι βασικές Αρχές, δηλαδή οι σταθερές και αμετάβλητες πληροφορίες στον χρόνο, είναι κοινές τόσο στις θεωρητικές επιστήμες όσο και στις θετικές με κύρια Αρχή, Αρχή “Πηγή”, την ΕΝΩΣΗ. Διαφέρουν μόνο τα ονόματα των Αρχών ανάλογα με το πεδίο των επιστημών, ενώ εντέλει οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα. Βέβαια, στις θετικές επιστήμες τις έχουμε διατυπώσει με σύμβολα και μαθηματικούς τύπους.

Αυτή η Ένωση των κατανοήσεων πιστεύουμε ότι μπορεί -με αξιοσημείωτα πρακτικά αποτελέσματα στην καθημερινή μας ζωή- να οδηγήσει σταδιακά περισσότερους σε μια διαρκώς βαθύτερη κατανόηση της Νοητικής Διεργασίας. Ειδικότερα, να μας ωθήσει στην κατανόηση εννοιών, όπως η Έμπνευση, η Ενόραση, η Διόραση, η Διαίσθηση, η Άδηλη (χωρίς δράση) Δημιουργία. Επιπρόσθετα, μας οδηγεί στην κατανόηση της Απουσίας του Χρόνου και του τρόπου που αυτή επιδρά στη Νοητική Διεργασία. Παράλληλα, μπορεί να μας οδηγήσει στην αντίληψη της τεράστιας διαφοράς ως προς τη δυναμική και την προοπτική των δύο επιμέρους διεργασιών της Νοητικής Διεργασίας, της Σχετικότητας και του Χρονισμού της Πληροφορίας σε σχέση πάντοτε με την πρώτη επιμέρους διεργασία που είναι η συγκέντρωση –αποθήκευση και η διαχείριση πληροφοριών. Μια διεργασία του νου που έχει σχέση με τη μνήμη και τη λογική.

Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου παρουσιάζεται η σχέση της Νοητικής Διεργασίας με τον άνθρωπο. Γίνεται παρουσίαση δεδομένων που αφορούν τη Σχετικότητα και το Χρονισμό της Πληροφορίας, όπως προκύπτουν μέσα από την παρατήρηση πραγματικών γεγονότων, τα οποία αφορούν κυρίως τις σχέσεις μελών του δικτύου της IPC-Net τόσο μεταξύ τους όσο και με τρίτους.

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:	5
ΓΕΝΙΚΑ - ΟΡΙΣΜΟΙ:	7
Ποια είναι η IPC-Net:	7
Πως Ορίζεται η Νοητική Διεργασία:	7
Τι είναι Πληροφορία:	8
Τι είναι Γεγονός - Συμβάν:	9
Τι είναι Νόηση - Νους:	9
Τι είναι Νοημοσύνη:	10
Τι είναι Λογική:	10
Τι είναι Αρχές και τι είναι Αξίες:	11
Η Πληροφορία και το Γεγονός:	13
“Νοητική Όραση”. Πότε μια Πληροφορία αποκτά Προοπτική :	16
Μνήμη:	18
“Παρατήρηση”:	19
Κατανόηση:	20
Συνείδηση και Συνειδητότητα:	21
Η σχέση Αρχών με τη Νοημοσύνη:	22
Αρχές και η “ροή” τους ως πληροφορία στο χώρο και το χρόνο:	26
Η σχέση Κατανόησης με την Εφαρμογή (Δράση):	28
Ο ρόλος του εγκεφάλου στη Νοητική Διεργασία:	29
Η ροή της πληροφορίας και η επεξεργασία της από τον Εγκέφαλο:	30
ΠΡΩΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: Η ΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ	32
1. Ο ΧΩΡΟΣ, Ο ΧΡΟΝΟΣ, η ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ, Η ΡΟΗ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ:	33
1.1 Η Αντίληψη των Μεταβολών:	33
1.2 Αύξηση των Βαθμών Ελευθερίας του Νου:	35
1.3 Μια ρεαλιστική και ταυτόχρονα πρακτική θεώρηση για την Απουσία του Χρόνου:	38
1.4 Η Πρακτική Σημασία της Κατανόησης των Αρχών:	40
1.5 Η Κατανόηση της Απουσίας του Χρόνου, ως το βασικό στοιχείο της Ένωσης & της Ολότητας:	44
2. Η ΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ:	46
2.1 Μια ευρεία θεώρηση για τη Νοητική Διεργασία:	46
2.2 Η ροή της Πληροφορίας και η Νοητική Διεργασία:	48
2.3 Η βασική Αρχή της ΕΝΩΣΗΣ:	51
2.4 Η διαδικασία κατανόησης μέσω Αρχών. Γιατί αποτελούν τη βάση της Νοητικής Διεργασίας:	54
3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΗΤΙΚΗΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΟ:	58
3.1 Η πρακτική σημασία της κατανόησης της Νοητικής Διεργασίας. Μια συνοπτική προσέγγιση:	59
3.2 Η σχέση του “ΕΓΩ”, του Εαυτού, της Ταυτότητας, με τη Νοητική Διεργασία:	63
3.3 Κατανόηση της σχέσης της Νοητικής Διεργασίας με την Ενέργεια και την Ύλη:	65
4. Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ:	70
4.1 Η σχέση των σταθερών και αμετάβλητων στο χρόνο πληροφοριών (Αρχών) με τα γεγονότα:	71
4.2 Σχετικότητα, Χρονισμός της Πληροφορίας και η σχέση τους με Αρχές και γεγονότα:	75

4.3 Ολική κατανόηση ροής Πληροφορίας και Νοημοσύνης:.....	79
4.4 Σχέση των μεταβαλλόμενων στο χρόνο πληροφοριών με τις Αρχές και τα γεγονότα:	80
5. ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ:	84
5.1. Η πληροφορία και η Νόηση προηγείται της Ενέργειας και της Ύλης:	84
5.2. Ο τρόπος κατανόησης Ύλης και Ενέργειας και της σχέσης τους με το Χώρο και το Χρόνο:.....	87
5.3. Μια θεώρηση της σχέσης Πληροφορίας και Νόησης με την Ενέργεια και την Ύλη, μέσα από τη Φυσική:	89
5.4. Η σχέση Πληροφορίας και Νόησης με βασικές Αρχές της Φυσικής:	90
5.5 Η πληροφορία και η Νόηση αποθηκεύεται υπό μορφή γνώσης σε Ύλη και Ενέργεια:	95
5.6 Η Αρχή της Απροσδιοριστίας:.....	97
5.7 Η Αρχή της Ελάχιστης Δράσης:.....	103
5.8 Η Πρόθεση, η σχέση της με τις Αρχές και την προοπτική των γεγονότων:	107
5.9 Η Ποιότητα της Νοητικής Διεργασίας και η σχέση της με την Ένωση, την Αρχή της Απροσδιοριστίας και την Αρχή της Ελάχιστης Δράσης:.....	112
6. ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΧΡΟΝΟ:	122
6.1 Δεδομένα από την Ένωση του Χρόνου με την Απουσία του Χρόνου:	122
6.2 Επιπλέον Σημεία Προσοχής που αφορούν Πρώτη Ενότητα :	125
ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: Η ΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ	131
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	132
1. ΛΟΓΙΚΗ, ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ.....	136
2. Η ΝΟΗΤΙΚΗ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΝΕΥΣΗ, ΤΗΝ ΕΝΟΡΑΣΗ, ΤΗ ΔΙΟΡΑΣΗ, ΤΗ ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ	140
2.1 Η σχέση της Έμπνευσης με το Συναίσθημα:	140
2.2 Η σχέση της Έμπνευσης με την Αρχή της Ένωσης και γενικά με τις Αρχές:	142
3. ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ:.....	145
3.1 Γενικά για τη Σχετικότητα:	145
3.2 Ποιότητα της Σχετικότητας, εύρος Χρησιμότητας του γνωστικού πεδίου και Στόχοι:	147
3.3 Η κατανόηση της έκβασης και της προοπτικής των γεγονότων	149
4. ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ:	153
4.1. Γενικά για το Χρονισμό:	153
4.2 Καθορισμός συνθηκών για την κατανόηση του Χρονισμού στην πράξη :	157
5. ΤΙ ΠΡΟΣΔΙΔΕΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΣΤΗ ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ:	161
6. ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΖΩΗ:.....	166
6.1 Ένας συνηθισμένος τρόπος διοίκησης, προκειμένου να έρθουν τα αποτελέσματα:.....	166
6.2 Ένας ασυνήθιστος τρόπος διαχείρισης των Σχέσεων:	173
6.3 Μια θεώρηση για τις συμπτώσεις των γεγονότων και ο Χρονισμός μέσα σε αυτές:.....	179
7. ΕΠΙΛΟΓΟΣ:.....	182
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι : Ο ΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΚΑΙ Η ΤΥΧΗ.	184
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ : ΧΑΡΤΗΣ ΑΡΧΩΝ, ΑΞΙΩΝ & ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ	190
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ : ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ (ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ)	191

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Η πρακτική χρησιμότητα κατανόησης της Νοητικής Διεργασίας έχει τεράστιες διαστάσεις. Είναι αδύνατο να εκτιμηθεί πόσο πολύτιμη είναι η συμβολή της στη ζωή μας. Ο δρόμος που μας απομακρύνει από το θεωρητικό, δηλαδή από το αναποτελεσματικό, είναι η προσπάθεια να βλέπουμε όλο και πιο καθαρά τις λειτουργίες της Σχετικότητας και του Χρονισμού της Πληροφορίας στην καθημερινή μας ζωή, δηλαδή, να κατανοούμε με τρόπο πρακτικό, όλο και περισσότερο, τη Νοητική Διεργασία στην καθημερινότητά μας. Η θεωρητική αντιμετώπιση των καταστάσεων πολλές φορές μας οδηγεί και σε μια προσφιλή αλλά πρακτικά άχρηστη ενασχόληση ατόμων ή ομάδων, που μπορεί να έχει αποκλειστικά και μόνο ως σκοπό τη συσσώρευση θεωρητικής γνώσης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση μας κατευθύνει στη συσσώρευση θεωρητικής γνώσης, κυρίως στο γνωστικό πεδίο της φιλοσοφίας ή και σε άλλα σχετικά γνωστικά πεδία ή ακόμη και σε μεταφυσικές θεωρήσεις, χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα στην καθημερινή μας ζωή.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η βαθύτερη και πλατύτερη κατανόηση ενός σημαντικού γνωστικού πεδίου, όπως αυτού της Νοητικής Διεργασίας, μπορεί να στηρίξει ό,τι αποκαλούμε χρήσιμο και πρακτικό. Η βαθύτερη και πλατύτερη κατανόηση ενός γνωστικού πεδίου, έστω και από ορισμένους, δημιουργεί στη συνέχεια τις προϋποθέσεις, για να εμφανιστούν στους πολλούς τα πρακτικά αποτελέσματα στην καθημερινότητα. Μια τέτοιου είδους κατανόηση, και γενικότερα μια στάση ζωής που επιζητεί μια ουσιαστική αντίληψη της Νοητικής Διεργασίας, έχει να κάνει με μια καλύτερη σχέση με τη ζωή. Θεωρούμε ότι θα προκύπτει, καθώς θα κατανοούμε τη σχέση της Πληροφορίας και της Νόησης με την ύλη και την ενέργεια, με άλλα λόγια τη σχέση τους με τα δεδομένα του χώρου και του χρόνου, χωρίς να αγνοούμε παράλληλα τη μη χωροχρονική προέλευση της πληροφορίας και της Νόησης. Οι μεταβολές ύλης και ενέργειας μέσα από την πληροφορία και τη Νόηση είναι η ζωή, αυτό που ονομάζουμε γεγονότα και σχέσεις, υλική δημιουργία, δημιουργία αντιληπτή με τις αισθήσεις.

Μια συζήτηση που ξεκίνησε με τη Βίκυ, το Σταμάτη και τη Ραχήλ, και θα απλωθεί σταδιακά, όσο αυτό είναι δυνατό, σε όσους θέλουν να συνεισφέρουν με ουσιαστικό τρόπο στην όλη υπόθεση.

(Από την σημερινή βόλτα στην παραλία της Θεσσαλονίκης 05/07/2012).

Υποστηρίζουμε ότι το βιβλίο αυτό θέτει τις βάσεις για την κατανόηση της έλευσης και διατήρησης, της επανάληψης και της εξέλιξης των γεγονότων σε κάθε χώρο, σε κάθε γνωστικό πεδίο. Πιο συγκεκριμένα, λειτουργεί το ίδιο καλά τόσο στο κοινωνικό πεδίο και γενικότερα στον χώρο των θεωρητικών επιστημών όσο και της Φυσικής και στις θετικές επιστήμες. Επιχειρεί να επιτύχει μια ενιαία- κοινή κατανόηση της Νοητικής Διεργασίας, ώστε να γίνει στην πορεία κτήμα των πολλών οδηγώντας σε ουσιαστικά πρακτικά αποτελέσματα.

Αναγνωρίζοντας την τεράστια σημασία της κατανόησης της Νοητικής Διεργασίας στην πράξη, ανοίγουμε το κεφαλαίο της Σχετικότητας και του Χρονισμού της πληροφορίας, κυρίως μέσω της Παρατήρησης από τα μέλη του δικτύου της IPC-Net (www.ipcteam.net) καταστάσεων και γεγονότων από την καθημερινή μας ζωή. Με αυτό τον τρόπο βλέπουμε πώς λειτουργεί πρακτικά η Νοητική Διεργασία, αποφεύγοντας να διαμορφώσουμε εικόνες μέσω θεωρητικής τεκμηρίωσης φιλοσοφικού, ψυχολογικού ή νευροφυσιολογικού προσανατολισμού και σχετικών αναφορών σε βιβλιογραφία. Θεωρούμε ότι οι βασικές έννοιες που είναι σχετικές με την Νοητική Διεργασία, όπως αυτές της Σχετικότητας και του Χρονισμού της πληροφορίας και των γεγονότων, μπορεί να γίνουν ουσιαστικά κατανοητές μόνο στην πράξη, μόνο μέσα από την Παρατήρηση της καθημερινής μας ζωής.

Με βάση την παραπάνω θεώρησή μας τα αναφερόμενα ως περιστατικά στο δεύτερο μέρος του βιβλίου που αφορά στη σχέση της Νοητικής Διεργασίας με τον Άνθρωπο, στη Σχετικότητα και στον Χρονισμό καθώς και τα συμπεράσματα γύρω από τις σχετικές αναφορές προέρχονται από την Παρατήρηση σχέσεων μελών του δικτύου και από τρόπους αντίδρασης σε γεγονότα και περιστάσεις.

Η Νοητική Διεργασία και η εξέλιξή της παρουσιάζει την ακόλουθη ιδιαιτερότητα σε σχέση με άλλες Διεργασίες που τις θεωρούμε σημαντικές στη ζωή μας : Οδηγεί αυτοκίνητο, χωρίς να είναι απαραίτητο να γνωρίζεις τη λειτουργία

του κινητήρα, των μηχανών εσωτερικής καύσης και των μηχανολογικών, ηλεκτρολογικών και λοιπών δεδομένων λειτουργίας του. Το ίδιο συμβαίνει και με το κινητό τηλέφωνο· δεν γνωρίζεις τον τρόπο μετάδοσης και λήψης της ομιλίας, των εικόνων, λειτουργίας των ηλεκτρονικών κυκλωμάτων του κτλ. Και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις, όμως, όπως και σε άλλες παρόμοιες, έχεις τα αποτελέσματα. Υπάρχει ένα πλήθος από λειτουργίες για τις οποίες γνωρίζουμε με ποιον τρόπο χειρισμού θα έχουμε το αποτέλεσμα, χωρίς να γνωρίζουμε την αιτία και τις διεργασίες που το προκαλούν. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε το αποτέλεσμα, αλλά δεν είμαστε σε θέση, ούτε και απαιτείται να προάγουμε το αποτέλεσμα. Δυστυχώς στη Νοητική Διεργασία για να έχουμε το αποτέλεσμα, πρέπει να μπορούμε, να γνωρίζουμε τους τρόπους προαγωγής του αποτελέσματος μέσα στην καθημερινή μας ζωή. Ο καθένας πρέπει να μπορεί να το επιτύχει αυτό για την προσωπική του και ταυτόχρονα για τη συλλογική εξέλιξη. Αναμφίβολα, η Νοητική Διεργασία δεν είναι αυτοκίνητο, κινητό τηλέφωνο ή κάποια άλλη συσκευή· ούτε μια διαδικασία θεραπείας ή συσσώρευσης γνώσεων που μπορούμε να αναθέσουμε σε κάποιους τρίτους, για παράδειγμα σε έναν γιατρό ή σε κάποιους δασκάλους. Η εξέλιξη της εξαρτάται αποκλειστικά από τον καθένα μας. Αυτό δεν σημαίνει ότι η εξέλιξη της νοητικής μας κατάστασης είναι μια μοναχική δράση, αλλά απλώς πως πρόκειται για μια δράση που δεν μπορείς να την αναθέσεις σε άλλον. Για την εξέλιξη της Νοητικής Διεργασίας Παρατηρείς και Κατανοείς ταυτόχρονα σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο.

Στόχος αυτής της παρατήρησης είναι να βλέπουμε ότι αυτά που αναφέρονται τόσο σε δικές μας θεωρήσεις όσο και σε θεωρήσεις τρίτων δεν είναι θεωρίες. Αξίζει να παρατηρούνται και να διαπιστώνεται ότι λαμβάνουν χώρα στην καθημερινή μας ζωή. Σημασία έχει να βλέπουμε πώς συμβαίνουν, πότε και γιατί συμβαίνουν, ή δεν συμβαίνουν, να παρατηρούμε την έκταση και τη συχνότητα που συμβαίνουν.

Η προσπάθειά μας θα αποδώσει διεισδύοντας γενικότερα στην ίδια τη ζωή μας και κατανοώντας τη λειτουργία των δυο αυτών βασικών στοιχείων της Νοητικής Διεργασίας, δηλαδή, της Σχετικότητας και του Χρονισμού της Πληροφορίας.

Συμμεών Σ.

.....